



7. Afwerking van cellenbeton

7.1 Afwerking van cellenbetonblokken

Buitenmuren in cellenbetonmetselwerk moeten tegen de weersomstandigheden worden beschermd. Hierdoor worden de uitstekende isolerende eigenschappen van het materiaal onder alle weersinvloeden behouden en krijgt de muur tevens een esthetisch aantrekkelijk uitzicht. Cellenbetonmetselwerk dient ook beschermd tegen opstijgend vocht en tegen ieder rechtstreeks contact met de grond.

Als buitenafwerking kan gekozen worden voor een gevelsteen, een buitenpleister (crépi) of voor een bekleding met leien, planchetten of een beplating (metaal, kunststof of natuursteen).

Als binnenafwerking wordt bij woningen meestal een binnenpleister aangebracht, bij industriegebouwen volstaat meestal een verflaag.

Voor het aanbrengen van elke afwerklaag gelden, behalve de hierna gegeven aanbevelingen, natuurlijk altijd ook de regels van goed vakmanschap.

Bemerking:

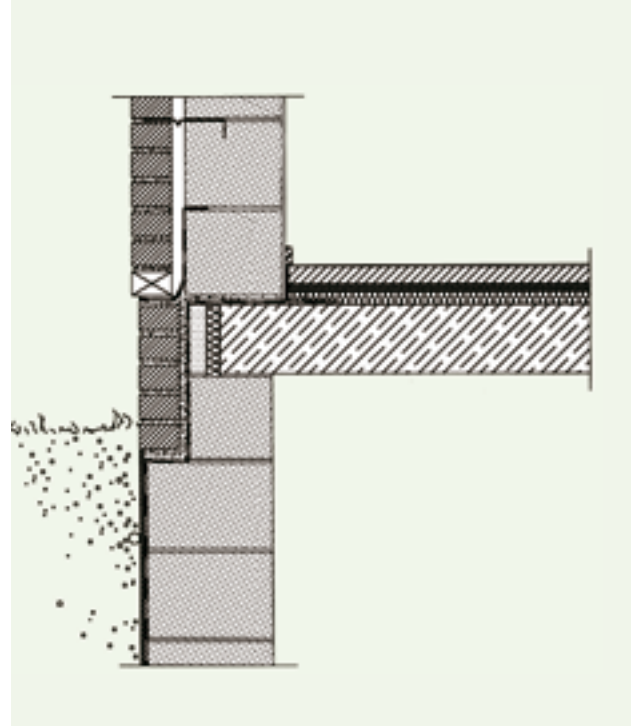
Het is belangrijk dat bij de verwerking van de blokken de lijm mortel gebruikt wordt geleverd door de fabrikant van de blokken. Daardoor heeft men de garantie dat deze 100% afgestemd is op de blokken. Bij gebruik van lijm mortels van een ander fabrikaat is het mogelijk dat onder invloed van vocht en/of vorst de voegen zich achteraf aftekenen in de buiten- en binnenpleister.

Het dichtsmen met lijm mortel van de voegen aan de buiten- of binnenzijde is uit den boze. Hierdoor bekomt de pleister een andere zuigkracht ter plaatse van de voeg dan op de blok en de voegband zal zich blijvend aftekenen in de pleister.

7.1.1 Gevelsteen - spouwmuur

Het bouwen met spouwmuren behoort tot de traditie in België en gans noordwest Europa.

Spouwmuren zijn op bouwfysisch gebied, een ideale bouwwijze voor gebieden met overvloedige slagregens. Bij spouwmuren wordt de muur ont dubbeld in een buitenblad dat de regendichtheid verzekert en een binnenblad dat de dragende functie van de muur vervult. Beide zijn gescheiden door een spouw, minstens 4 cm breed, om het water dat door de gevelsteen doorslaat, ongehinderd te kunnen laten aflopen en onderaan te laten afvoeren langs de open stootvoegen in het gevelmetselwerk.



Het is dan ook uiterst belangrijk dat deze spouw open blijft en licht verlucht wordt door open stootvoegen.

Met het binnenspouwblad in cellenbeton, kan aan de eis K 45 worden voldaan zonder een bijkomende isolatie te moeten voorzien in de spouw. Hierdoor blijft de spouw vrij en behoudt dus de essentie voor zijn functie.

Voor de verbinding van de gevelsteen met het binnenspouwblad worden gegalvaniseerde spouwhaken met anti drup voorzien à ratio van 5 stuks per m². Voor gelijkmd metselwerk volstaat het één uiteinde van de spouwhaak 90° om te buigen en in de cellenbetonblok in te slaan.

7.1.2 Buitenpleister op cellenbetonblokken

Algemeen:

Buitenpleisters zijn blootgesteld aan de invloeden van het buitenklimaat nl. neerslag, wind, hoge en lage temperaturen (bezonning, vorst) en grote temperatuurschommelingen (plotse afkoeling, zon/schaduw op een gevelvlak...). De spanningen die hierdoor ontstaan moet de buitenpleister kunnen opnemen en dit in zijn relatief dunne dikte (ca. 10 mm).

Daarom moet men zich bij de keuze van de buitenpleister niet enkel laten leiden door de kleur of het uitzicht,

maar in de eerste plaats door de fysische eigenschappen ervan. Het is van groot belang dat deze optimaal afgestemd zijn op de ondergrond van cellenbeton. Daarom is het ten zeerste aangeraden te werken met buitenpleisters (crépi's) die zijn aanbevolen door de fabrikant van de cellenbetonblokken.

Eigenschappen van de buitenpleister:

Niet alle crépi's zijn geschikt voor toepassing op cellenbetonmetselwerk. Het is niet zo dat omdat een crépi op een bepaalde ondergrond goed hecht hij ook geschikt is voor die ondergrond. Niets is minder waar. Crépi's die geschikt zijn voor beton- of baksteenmetselwerk zijn daarom nog niet geschikt voor cellenbeton.

Behalve zijn hechtvermogen en het esthetisch aspect moet **een pleister ook nog aan andere fysische eisen voldoen** :

1. Hij moet regendicht maar ook ademend (dampopen) zijn.

2. Zijn mechanische en bouwfysische karakteristieken moeten overeenstemmen met deze van de ondergrond waarop hij wordt aangebracht (druksterkte, E-module, λ -waarde, warmte-uitzettingscoëfficiënt, μ -waarde, enz...).

Iedere ondergrond heeft een bepaald fysisch gedrag (uitzetting, dilatatie, enz...) en de pleister moet deze kunnen volgen. Daarom is het belangrijk dat de karakteristieken van de pleister en de ondergrond ongeveer gelijk zijn.

Bij de opbouw van een muur met pleisters geldt als algemene regel dat de verschillende materialen van binnen naar buiten altijd meer elastisch, meer dampopen en minder drukvast moeten zijn. Hierdoor vermijdt men spanningen in de verschillende lagen van de pleister en in het scheidingsvlak tussen de pleisterlaag en zijn ondergrond.

3. Anderzijds moet men er ook rekening mee houden dat een pleister aangebracht op een cellenbetonmuur thermisch meer belast wordt dan op andere muren. Door zijn groot isolatievermogen is de doorstroming van warmte in een cellenbetonmuur gering. Daardoor moet de buitenpleister met zijn geringe dikte van ca. 10 mm alle "thermische schokken" opvangen (een plotse regenbui op een bezonde gevel, dag/nacht temperatuurschommelingen, schaduw delen op de gevel, enz...). Er ontstaat een duidelijk temperatuurverschil tussen de crépi en de ondergrond en indien deze buitencrépi te hard is (d.w.z. te rijk aan cement) zullen er scheuren optreden. Hierbij wordt dikwijls de ondergrond als oorzaak aangeduid maar in feite is hij niet verantwoordelijk. **Daarom zijn pleisters rijk aan cement niet geschikt voor toepassing op cellenbeton.** Ze zijn te hard en onvoldoende dampdoorlatend.

Buitenpleisters voor cellenbeton moeten voldoen aan de criteria van Künzel (zie par. 4.7.8).

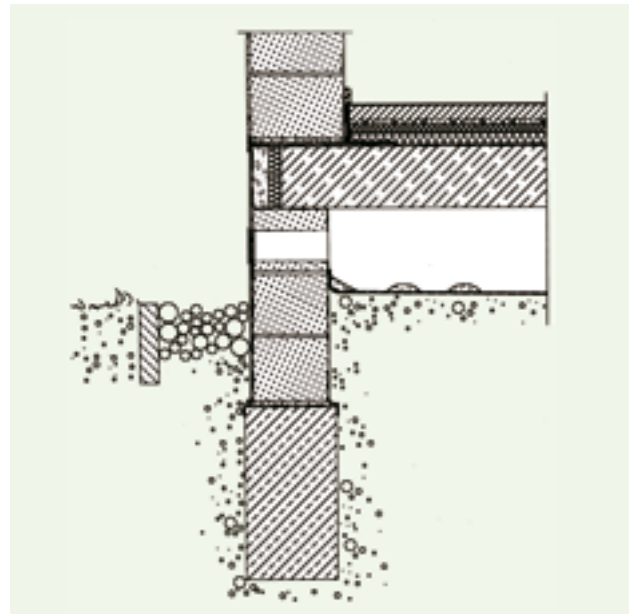
Constructieve uitvoeringsdetails:

Het effen oppervlak van cellenbetonmetselwerk is ideaal voor het aanbrengen van kant-en-klare buitenpleisters. De vereiste minimum dikte van 10 mm dient altijd gerespecteerd en zoals reeds gezegd mogen nooit cementpleisters worden gebruikt op cellenbetonmetselwerk.

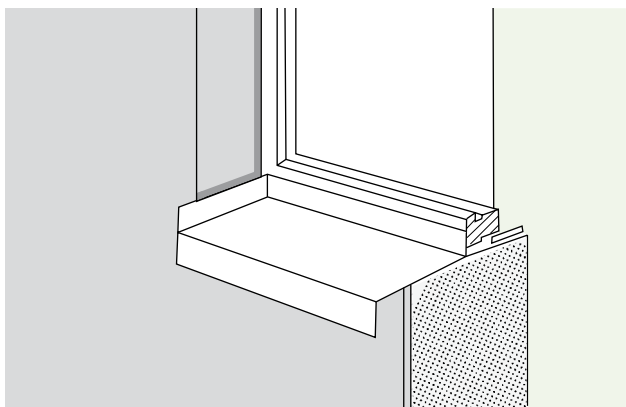
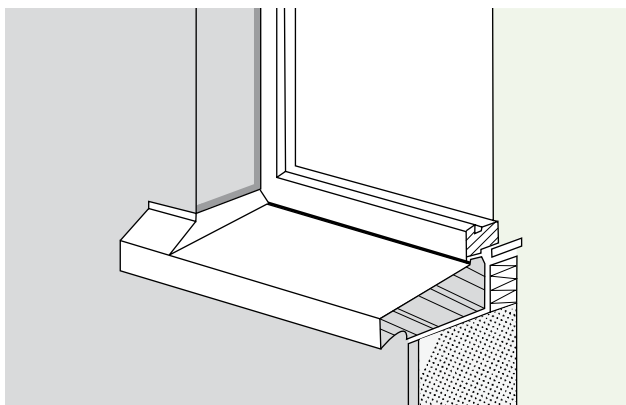
Muren uit cellenbeton bieden het grote voordeel dat alle onderdelen van het metselwerk, lateien, U-balken, ringankers, enz... kunnen worden uitgevoerd in hetzelfde materiaal. Hierdoor bekomt men over het ganse geveloppervlak dezelfde ondergrond met dezelfde zuigkracht waardoor "schaduwplekken" in de crépi worden vermeden.

Voor de goede uitvoering van een crépi gelden de algemene regels van goed vakmanschap, toch wensen wij te wijzen op enkele belangrijke uitvoeringsdetails:

- De buitenpleister mag zeker niet doorgetrokken worden tot aan het maaiveld en moet daarbij nog beschermd worden tegen opspattend vocht. Daarom is het nodig een plint te voorzien van minimum 300 mm hoogte. Deze kan worden uitgevoerd in gevelsteen, in blauwe hardsteen of in een speciale sokkelpleister met aansluiting aan de kelderafdichting.

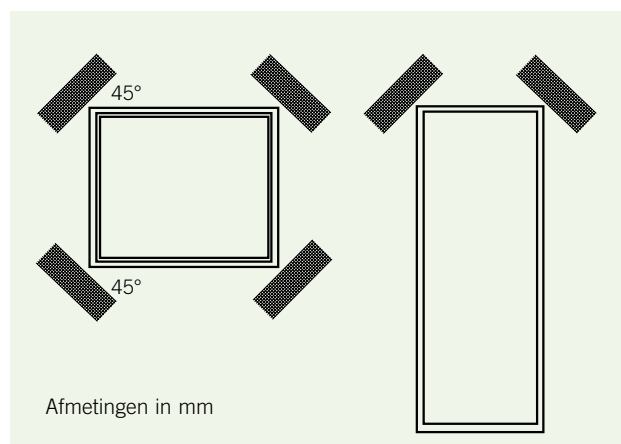
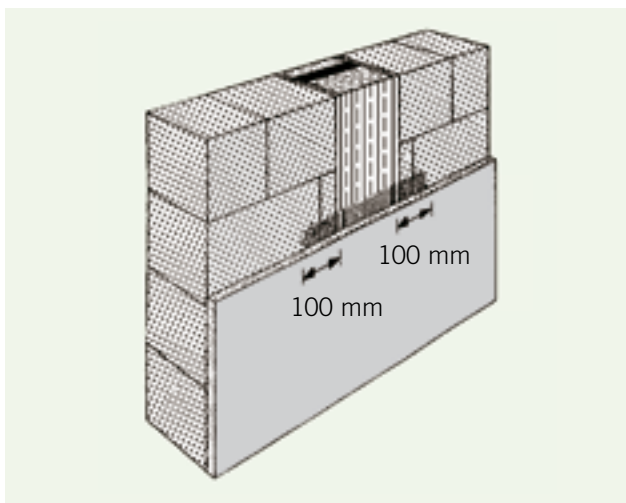


- De vensterdorpels dienen minimum 50 mm voorbij het gevelvlak uit te steken en voorzien zijn van een opstand aan de twee zijkanten. De aansluiting van de pleister met de ramen, deuren of de dakrand moet altijd gebeuren door middel van een elastische voeg, ook bij gebruik van een stopprofiel.

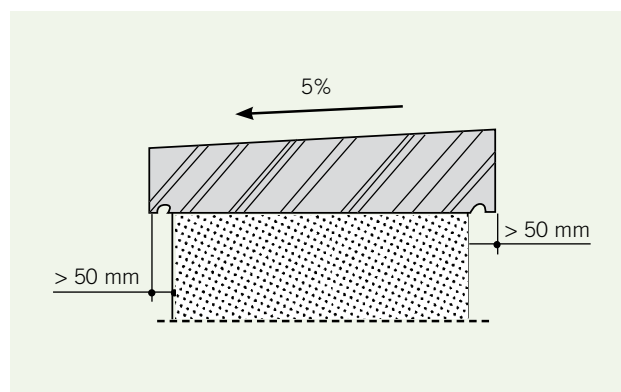


- In zones waar een gevaar voor scheurvorming bestaat zoals de aansluiting met andere materialen (beton, baksteen, enz...), ter plaatse van lateien, betonnen balken of kolommen, vloerplaten... wordt een glasvezel net in de eerste laag van de pleisterspecie ingebed.

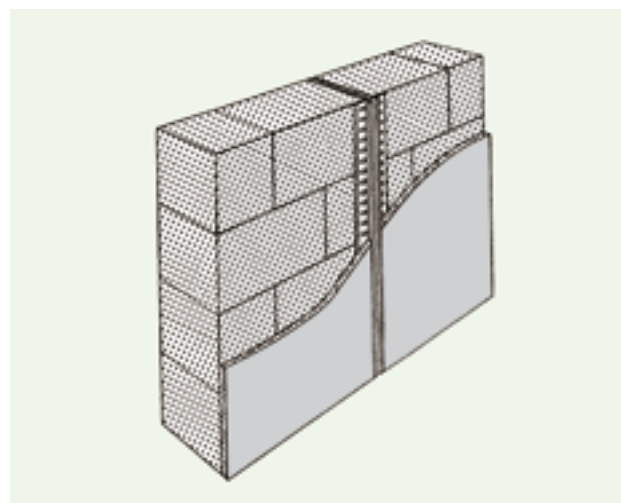
Bij woningen met veel vensters in het gevelvlak is het noodzakelijk om een wapeningsnet te plaatsen over de ganse gevel.



- De bovenzijden van niet-afgedekte muren dienen beschermd met een muurkap (deksteen of metaal) die minstens 50 mm over de muur uitsteekt en voorzien is van een druipgroef aan de onderkant op voldoende afstand van de muur (> 30 mm). De bovenzijde moet hellend zijn (ongeveer 5%) de voegen tussen de dekstenen moeten waterdicht zijn, zoniet moet worden voorkomen dat vocht in de muren binnendringt (waterdicht membraan onder de deksteen).



- Dilatatievoegen in de muren worden doorgetrokken in het pleisterwerk, hiervoor worden speciale uitzettingsprofielen voorzien.



- Aan de hoeken van het gebouw, aan de vensters en de deuren en ook aan de sokkel is het nodig om hoeklijsten of sokkellijsten met een pvc-rand te voorzien.



- Het dichten van de sleuven van diverse nutsleidingen gebeurt met herstellmortel voor cellenbeton en niet met gewone metselmortel.
- Een goede detaillering moet er voor zorgen dat regenwater niet volgens een preferentiële weg langs de buitenpleister afloopt en aldus plaatselijke erosie en lopers vormt.
- Bij de keuze van de kleur van de buitenpleister zijn donkere tinten (helderheid < 30) te vermijden wegens hun grotere thermische vervormingen ten gevolge van hun sterkere opwarming.
- Hernemingsnaden in de bepleistering blijven vrijwel altijd zichtbaar, daarom dienen deze altijd vooraf gepland. Een volledige gevelzijde wordt in 1 dag afgewerkt, of indien niet mogelijk van dilatatievoeg tot dilatatievoeg. Het is aangeraden heel grote gevelvlakken te onderbreken door horizontale of verticale geaccentueerde voegen.

Buitenpleister voor cellenbeton:

Voor cellenbeton wordt een waterafstotende, dampopen buitenpleister die zich hydraulisch bindt aanbevolen. Deze is geplastificeerd en met vezels versterkt. Ze wordt aangebracht in 2 lagen met een totale dikte van 10 mm. Door zijn korrelsamenstelling kan hij worden gebruikt om zowel een relatief glad als een meer gestructureerd uitzicht te bekomen. De pleister is vanwege zijn samenstelling regendicht zonder verdere beschikking. Deze pleister mag niet worden gebruikt voor de bepleistering van muursokkels.

Verwerking:

De ondergrond moet stof- en vetvrij zijn. Mortel- en lijmresten en losse deeltjes moeten verwijderd worden. Het muurvlak afvegen met een harde borstel. Een primer of grondlaag aanbrengen indien vereist door de fabrikant van de pleister. Bij aanhoudende droogte, hitte of sterke wind, moet de ondergrond vooreerst bevochtigd worden. Bij temperaturen lager dan 5°C mogen er geen pleisterwerken uitgevoerd worden.

Alle hoeken van het gebouw, van de deur- en van de vensteropeningen met hoeklijsten tegen stoten beschermen. Deze geven tevens de dikte aan van de bepleistering. Lijsten gebruiken waarvan de hoekkant beschermd is met PVC. Voor de bevestiging gewoon een laag pleister aanbrengen en dan de hoeklijsten indrukken. De sokkellijsten bevestigen met gegalvaniseerde nagels.

Daarna kan de eerste laag van de pleister worden aangebracht. De dikte van de pleister komt overeen met de dikte van de hoek- en de sokkellijsten.

De pleister kan manueel worden aangebracht of machinaal gespoten, wel moet in dit geval een spiraal voor lichte pleisters gebruikt worden. Ze wordt aangebracht in 2 lagen met een totale dikte van minstens 10 mm. De eerste laag minstens 7 mm dik aanbrengen en met de rijlat effenen. Na verharding een tweede laag in korrel dikte (ca. 3 mm) met de pleisterspaan aanbrengen. Door horizontaal of verticaal te wrijven met een strijkspaan bekomt men de gewenste oppervlaktestructuur.

Op de plaatsen waar gevaar voor scheurvorming bestaat (bijv. aansluiting met andere materialen of ter plaatse van de opleg van betonnen lateien) een glasvezel net in de eerste laag inwerken.

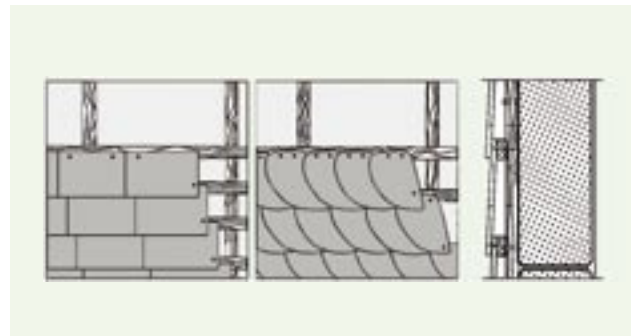


7.1.3 Beplating aan de buitenzijde

Een andere vorm van afwerking is de cellenbetonmuur te bekleden met leien, planchetten, metaalplaten, kunststofplaten of dergelijke.

Belangrijk is dat het materiaal regendicht en vorstvast is, en aangebracht wordt op een regelwerk (hout of staal) dat bevestigd is op de cellenbetonmuur. De spouw tussen het bekledingsmateriaal en de muur moet verlucht blijven.

Het aanbrengen van steenstrips rechtstreeks op de cellenbeton is volledig af te raden.



7.1.4 Buitenschilderwerk op cellenbetonblokken

Met een buitenverf op cellenbetonmetselwerk bekomt men geen absolute slagregendichtheid. Dit is bijgevolg af te raden.

Ook een behandeling met een waterwerend impregneermiddel (hydrofuge) is evenmin een blijvende oplossing. Deze producten breken af onder de U.V.-straling en gezien deze kleurloos zijn wordt hun inefficiëntie slechts vastgesteld op het ogenblik dat er schade zichtbaar wordt.

7.1.5 Binnenpleister op cellenbetonblokken

Algemeen:

Als algemene regel geldt dat de binnenpleister slechts mag worden geplaatst nadat de buitenafdichting is aangebracht.

Voor binnenpleisters hoeft men geen rekening te houden met de weersomstandigheden, ze moeten wel "ademend" zijn en de luchtvochtigheid van de kamer doorlaten.

Voor de bepleistering van binnenmuren zijn er diverse éénlagige pleisters beschikbaar die men kan aanbrengen mits het voorzien van een primer en het volgen van de voorschriften van de fabrikant.

Binnenpleister voor cellenbeton:

Speciaal voor cellenbeton bestaan er fijne éénlagige binnenpleisters op de markt waarvan de karakteristieken aangepast zijn aan een ondergrond van cellenbeton. Omdat er kunststof in verwerkt is, is hij zo stevig dat hij, in tegenstelling tot gewone binnenpleisters, dun (5 mm) kan worden aangebracht en onmiddellijk glad gestreken.

Het aanbrengen van een primer is nodig indien vereist door de fabrikant van de pleisters. Gezien deze binnenpleister wordt aangebracht in een dikte van enkel 5 mm, is het vooraf bevochtigen van de ondergrond aangeraden. De sleuven van elektroleidingen en sanitair worden vooraf opgestopt met cellenbeton herstellmortel en overspannen met een glasvezel net.

Op de plaatsen waar gevaar voor scheurvorming bestaat wordt een glasvezel net ingewerkt. Hoeken en kanten worden voorzien van hoekprofielen voor binnenpleister. De pleister wordt in een dikte van ca. 5 mm aangebracht en met een rijlat of groot mes geëffend.

Na het aantrekken wordt, onder voortdurend bevochtigen, de pleisterlaag gepolierd door middel van een strijkspaan bekleed met vilt of schuimrubber.

Deze binnenpleister droogt zeer snel en kan dus spoedig verder worden afgewerkt of nabehandeld.



7.1.6 Binnenschilderwerk op cellenbetonblokken

Alleen verven gebruiken die door de fabrikant uitdrukkelijk worden aanbevolen voor toepassing op cellenbeton. Steeds de verffabrikant de verwerkingsvoorschriften voor cellenbeton vragen.

Het aanbrengen of het vernieuwen van een verflaag mag pas gebeuren als de muur luchtdroog is t.t.z. een vochtgehalte heeft minder dan 14 volumepercent.



7.2. Afwerking van cellenbetonwandplaten

Cellenbetonwandplaten zijn regendicht vanaf een dikte van 15 cm (het zwakke punt voor eventuele waterdoorslag zijn de voegen). Toch is het aangeraden een afwerking te voorzien op de cellenbetonwandplaten en dit om de volgende redenen :

1. Bij hevige regen neemt cellenbeton water op tot een diepte van ca 2 cm. Eens de buitenlaag verzadigd, zal de overige regen niet meer de wand binnendringen, maar gewoon aflopen. Het resultaat is echter dat het isolerend vermogen - een van de belangrijkste eigenschappen van cellenbeton - hierdoor vermindert.
2. De buitenste vochtlaag is een ideale voedingsbodem voor de ontwikkeling van schimmels, mossen of voor een snelle vervuiling in het algemeen, vooral indien het gebouw omgeven is door bomen en planten.
3. Cellenbeton is een ruwbouwmateriaal dat om esthetische redenen een afwerking vereist. Net als ieder product vervaardigd uit natuurlijke grondstoffen, kunnen bij de productie kleurverschillen optreden, zelfs bij platen vervaardigd in éénzelfde productieproces. Daarbij zal zowel bij het stockeren, het transport als op de werf meestal een vervuiling optreden. Daarom is het om esthetische redenen aangeraden een afwerklaag te voorzien, die dan ook bijdraagt tot het imago van het bedrijf.

Cellenbetonwandplaten worden aan de buitenzijde meestal afgewerkt met een verflaag, een kwartskorrelaag of met een aangebrachte beplating (staalplaat, kunststofplaat...). De binnenzijde wordt bij industriegebouwen geveerd of onbehandeld gelaten.

Cellenbetonwandplaten moeten worden beschermd tegen opstijgend vocht en tegen ieder contact met de grond. Daarom is het nodig een betonnen plint te voorzien die minstens 300 mm boven het maaiveld uitsteekt.

7.2.1 Voegdichting tussen cellenbetonwandplaten

Het opvoegen tussen de cellenbetonplaten is vereist daar waar de wand vocht- en regendicht moeten zijn. De hieronder aangegeven voegdichtingen gelden voor normale gevallen. Voor uitzonderlijke omstandigheden, bijv. agressieve lucht of water, bijzonder hoge winddruk, enz..., kan het noodzakelijk zijn een andere voegdichting toe te passen.

Horizontale wandplaten

De horizontale voegen tussen de wandplaten worden afgedicht door middel van één enkele gebitumineerde mousseband, sectie 15 x 15 mm geplaatst op ca. 20 mm van de buitenzijde van de plaat. Deze dichtingsband wordt bevestigd op de plaat door middel van nietjes geplaatst in de lengterichting van de band. Verschillende banden worden aan elkaar aangesloten door deze 150 mm naast elkaar (niet op elkaar) te leggen.

Voor gevelzijden blootgesteld aan hevige windbelasting en extreme slagregens garandeert een dergelijke dichtingsband geen absolute dichtheid. In dit geval kan deze enkel worden bekomen door de horizontale voegen aan de buitenzijde af te kitten met een overschilderbare elastische voegmassa type thiokol of gelijkwaardig.

Een voegkit op basis van siliconen is te vermijden daar zich hierbij problemen kunnen voordoen met de aanhechting van de verf, alsook dat aan de randen een verkleuring van de cellenbeton kan optreden.

De verticale voegen worden aan de buitenzijde afgekit met een overschilderbare elastische voegmassa (type thiokol of gelijkwaardig) op een rugvulling met gesloten cellen.

Verticale wandplaten

Hier worden alle verticale voegen tussen de wandplaten opgespoten met een overschilderbare elastische voegmassa type thiokol of gelijkwaardig.

7.2.2 Buitenschilderwerk op cellenbetonwandplaten

Algemeen

Cellenbetonwandplaten kunnen door middel van een verflaag tegen de weersinvloeden beschermd worden. Gebruik hiervoor een acrylaatverf voor buiten (waterafstotende kunstharstdispersieverf). Het is van belang alleen verven te gebruiken die uitdrukkelijk door de fabrikant worden aanbevolen om op cellenbeton te worden toegepast. Steeds de verffabrikant de verwerkingsvoorschriften voor cellenbeton vragen.

Het verven van cellenbetonwanden of het nabehandelen ervan kan alleen dan gebeuren als de wand luchtdroog is t.t.z. een vochtigheidsgraad heeft lager dan 14 volumepercent.

Vereiste eigenschappen van de verven

Een goede verflaag voor cellenbeton moet afgezien van zijn algemene kwaliteiten zoals een goed hechtvermogen, lichtbestendigheid, weerbestendigheid en elasticiteit vooral slagregendicht en toch dampdoorlatend zijn. Dit betekent dat de vochtafgave groter moet zijn dan de vochtopname.

Dit leidt tot volgende eisen betreffende de dampdoorlatendheid en de wateropnamecoëfficiënt (criteria van Künzel, zie par. 4.7.8) :

$$A \cdot S_d \leq 0,2 \text{ kg}/(\text{m} \cdot \text{h}^{0,5})$$

met als wateropnamecoëfficiënt:

$$A \leq 0,5 \text{ kg}/(\text{m}^2 \cdot \text{h}^{0,5})$$

en als waterdampdiffusieweerstand:

$$S_d \leq 2 \text{ m}$$

Een verflaag met een $S_d = 2 \text{ m}$ heeft een dampdiffusie die vergelijkbaar is met die van een 2 meter dikke luchtlaag.

De waterabsorptiecoëfficiënt $A \leq 0,5$ geeft aan dat er in verloop van tijd slechts een zeer geringe hoeveelheid vocht wordt opgenomen.

Het product $A \cdot S_d$ geeft aan of een bepaalde verfsoort in staat is de regendichtheid te waarborgen.

Hoe groter A (doch grenswaarde $\leq 0,5$) hoe kleiner S_d (grenswaarde $\leq 2 \text{ m}$) moet zijn; ofwel hoe kleiner A des te groter kan S_d (grenswaarde $\leq 2 \text{ m}$) zijn.

Op grond van deze strenge eisen kunnen gewoonlijk dunne verflagen worden gebruikt.

Kleur

Verven zijn momenteel in een ganse skala van kleuren te verkrijgen. Donkere kleuren met een helderheid < 30 (helderheid van zwart = 0 en van wit = 100) moeten vermeden worden omdat ze te veel warmte opnemen.

Verwerking

De voor cellenbeton geschikte acrylverven zijn verzaagd met mineralische vulstoffen en andere toeslagstoffen waardoor de poriën aan de oppervlakte van cellenbeton worden gevuld. Deze verven worden aangebracht in twee lagen en hebben een totaal verbruik van minstens $1,8 \text{ kg}/\text{m}^2$. Deze verven mogen niet worden verwerkt bij temperaturen beneden $+5^\circ\text{C}$ of bij felle zon.

Alvorens met het verven te beginnen dienen de horizontale en de verticale voegen te worden afgekit. Voor de horizontale voegen kan dit ook gebeuren met een kunststofmortel op acrylbasis die dan halfroond wordt afgetrokken.

Bij gebruik van een kit op siliconenbasis moeten we er op wijzen dat zich hier problemen kunnen voordoen met de aanhechting van de verf, alsook met een eventuele verkleuring van de cellenbeton in het voegbereik.

Het oppervlak moet luchtdroog, stof- en vetvrij en zuiver zijn. Het muurvlak afvegen met een harde borstel. Bij het aanbrengen van de eerste verflaag op een nieuw bouwwerk is er geen primer nodig. Bij oppervlakken die lange tijd onbehandeld aan de weersomstandigheden blootgesteld zijn geweest, dient voor elk geval afzonderlijk te worden bepaald of het gebruik van een primer nodig is.



7.2.3 Buitenpleister op cellenbetonwandplaten

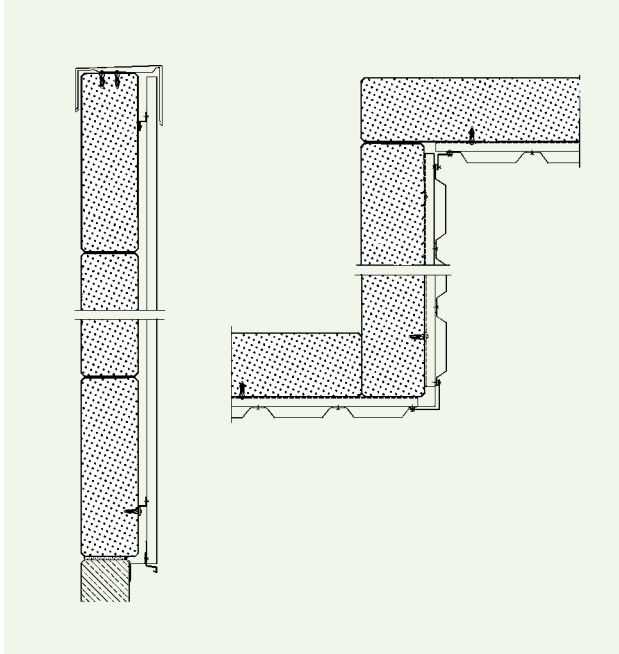
Op cellenbetonwandplaten mag alleen een buitenpleister worden aangebracht mits bepaalde voorzorgsmaatregelen worden genomen.

- De wandplaten worden in de horizontale voegen aan elkaar gelijmd met mortellijm voor cellenbeton van de fabrikant van de platen.
- De horizontale voegen worden gedicht met herstelmortel voor cellenbeton en overspannen met een 10 cm brede voegband.
- In de eerste laag van de buitenpleister wordt een wapeningsnet (glasvezel net) geplaatst over het ganse geveloppervlak.
- De verticale voegen zijn bewegingsvoegen en moeten worden doorgetrokken in de buitenpleister.

Voor de buitenpleister gelden dezelfde eigenschappen, verwerkingsvoorschriften en uitvoeringsdetails als voor de cellenbetonblokken.

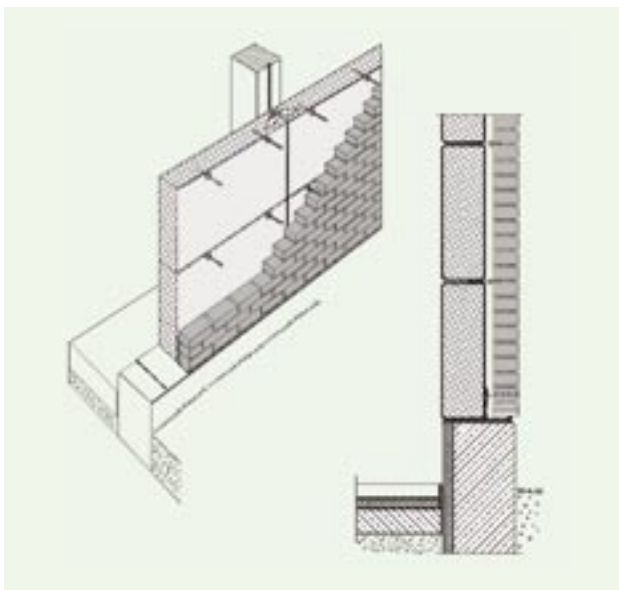
7.2.4 Beplating op cellenbetonwandplaten

Cellenbetonwandplaten kunnen ook bekleed worden met een staalplaat, kunststofplaten, leien of dergelijke. Hiervoor worden op de wandplaten metaalprofielen geplaatst waarop deze beplating wordt bevestigd. De spouw tussen het bekledingsmateriaal en de muur moet open blijven voor verluchting.



7.2.5 Gevelsteen met cellenbetonwandplaten

Het is ook mogelijk een spouwmuur uit te voeren met een binnenspouwblad uit wandplaten. Hierbij dient per m² minstens 5 spouwankers met druipprofiel te worden voorzien verankerd aan de wandplaten.



7.2.6 Binnenafwerking van cellenbetonwandplaten

Aan de binnenzijde kunnen de wandplaten geschilderd worden indien gewenst. Alleen die materialen gebruiken die door de fabrikant speciaal worden aanbevolen voor het verwerken op cellenbeton. Steeds de verffabrikant de verwerkingsvoorschriften voor cellenbeton vragen. Het aanbrengen of het vernieuwen van een verflaag kan pas gebeuren als de muur luchtdroog is t.t.z. een vochtgehalte heeft lager dan 14 volumepercent.

Het is mogelijk dat omwille van de aard van de binnenlucht of van de milieuvorwaarden (agressieve dampen) een speciale oppervlaktebehandeling noodzakelijk is. In dit geval dient zeker de nodige aandacht besteed aan het zorgvuldig afdichten van alle horizontale en verticale voegen, alsook alle aansluitingsvoegen.

7.3 Afwerking van cellenbetondakplaten

7.3.1 Dakdichting op cellenbetondakplaten

De dakbedekking, kan afhankelijk van de helling van de dakplaten, worden uitgevoerd met roofing, kunststof banen, metaalplaten, dakpannen of leien.

Bij platte daken worden de dakplaten meestal zelf in lichte helling gelegd (> 5%) of indien niet mogelijk, zal een hellingsbeton worden voorzien.

De roofing of de kunststof banen worden ofwel gelijmd ofwel mechanisch bevestigd aan de platen. Aandacht moet vooral worden besteed aan de correcte aansluiting met de dakrand, afvoergaten, spuwers... Het is ook altijd mogelijk een bijkomende grindlaag aan te brengen.

7.3.2 Binnenafwerking van cellenbetondakplaten

Naast de traditionele afwerking (verf, pleister) kan onder de dak- of vloerplaten van cellenbeton gemakkelijk een verlaagd plafond worden opgehangen.

Men dient er voor te zorgen dat in de tussenruimte tussen het plafond en de onderzijde van de platen dezelfde klimaatomstandigheden heersen als in de ruimte eronder. Daarvoor is een voldoende ventilatie van de tussenruimte noodzakelijk. Dit gebeurt door voldoende ventilatieopeningen te laten aan de aansluiting van het vals plafond met de muur. Zo niet ontstaan in de tussenruimte oncontroleerbare physicalische omstandigheden die tot schade kunnen leiden.

Voor de ophanging van het verlaagd plafond worden in de voegen tussen de dakplaten hangers of staalband voorzien. Een andere mogelijkheid is deze met aangepaste pluggen te bevestigen in de onderzijde van de platen. Alle hangers of staalband moeten in roestvrij of gegalvaniseerd staal zijn.

